

WS - viesti

Outilaisille ja Smolandereille

2022

Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.

Sposti: info@ws-sukuseura.fi

Kotisivu: www.ws-sukuseura.fi

Facebook: hakusanalla ws-suku

Puheenjohtaja: Eija Mäki, Lokkitie 1 C 4, 73600 Kaavi, puh. 0400-561 401

Sihteeri: Marita Parviainen, Peltokuja 7, 71160 Riistavesi, puh. 044-5928 697

Pankki: Valkeakosken Osuuspankki, FI13 5494 0920 0645 34, BIC OKOYFIHH

WS-viesti

Julkaisija: Voutilaisten-Smolanderien sukuseura r.y.

Toimittajat ja taitto: Eija Mäki, Marita ja Mikko Parviainen

Paino: Monetra Oulu Oy, Kuopio

Sisällys:

Puheenjohtajan tervehdys

Tapahtumia vuoden varrelta

Tytti Voutilainen – Kansallisarkiston erityisasiantuntija

Talvisen Savon sydänmailla – nimimerkki Riitta

Hallituksen uusi jäsen – Mikko Parviainen

Suunnitelmissa – tulevat tapahtumat

Risto Voutilainen – Kuopion tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoherra ja tuomiorovasti

Jäsenasiaa

Kuvat: Marita ja Mikko Parviainen

Kansikuva: Otto Voutilaisen (s. 21.9.1886) tilan pihapiiri Impilahdessa 1920-luvulla. Grigori Averin maalaus

Puheenjohtajan tervehdys

Hyvät sukulaiset

Korona rajoitusten helpotettua on sukuseuran toiminta taas vilkastunut. Lehti ilmestyy nyt tavallista aikaisemmin siksi, että pikkujoulu ilmoitus saadaan mahdollisimman monelle tiedoksi. Pikkujoulua vietämme perinteisesti teatterin parissa ja tällä kertaa menemme katsomaan kovasti kehuja saanutta Huomenna minä lähden – musikaalia. Näytöksen jälkeen on myös mahdollisuus lähteä porukalla syömään ja vaihtamaan kuulumisia.

Ensi vuonna meillä on paljon tapahtumia. Sukuseuramme viettää 75- vuotis- juhlaa Tuusniemellä jonne toivomme mahdollisimman monen saapuvan. Kokoonnutaan joukolla juhlistamaan hienoon ikään yltänyttä sukuseuraamme. Laitathan juhlapäivän jo kalenteriisi, ettei se vain pääse unohtumaan.

Syksyllä on tarkoitus myös tehdä ruskaretki Lappiin Parviaisten sukuseuran kanssa. Retkestä on ilmoitus tässä lehdessä ja toivomme, että moni sukuseuralainen pääsee ihaillemaan Lapin kaunista ruskaa hyvässä porukassa.

Lehdessä on myös kerrottu tämän kuluvan vuoden tapahtumista, joten voit lukea niistä, jos et ole päässyt osallistumaan kokouksiin ja retkiin.

Toivotan kaikille oikein hyvää loppuvuotta ja toivottavasti tapaamme sukujuhlissa Tuusniemellä.

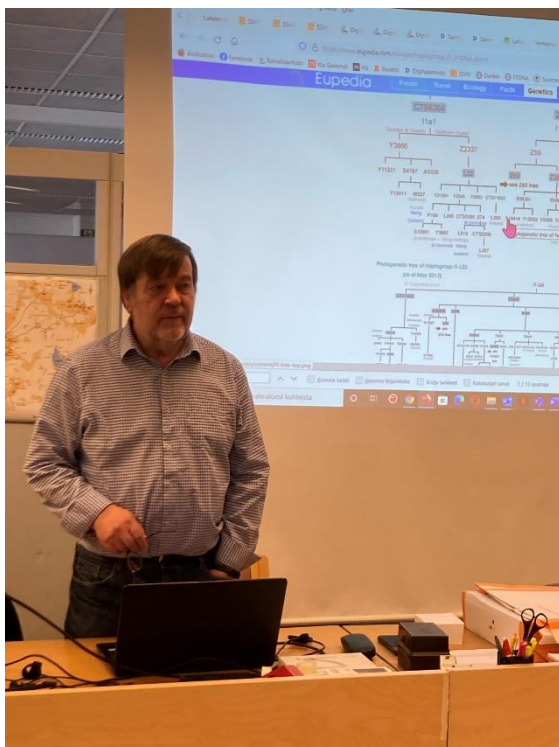
Eija

TAPAHTUMIA VUODEN VARRELTA

Vietimme **pikkujoulua** perinteiseen tapaan 4. joulukuuta Kuopion kaupungin teatterissa. Katsoimme näytelmän Rintamamiestalo. Esityksen jälkeen pidimme **vuosikokouksen**, joka oli siirtynyt koronan vuoksi parilta viime keväältä. Kokouksen jälkeen kokoontuimme ruokailemaan omakustanteisesti paikalliseen ravintolaan.

Sukututkimus- ja DNA-tapahtuma Lahdessa 12.2.

Sukututkimuskouluttaja Erkki Kiuru opasti meidät DNA-sukututkimuksen alkeisiin. Muutamilta suvun jäseniltä oli saatu DNA-näytteen tulokset, jotka osoittivat Voutilaisten-Smolanderien yhteydet Ruotsiin. Sukuseura lahjoitti sukukirjamme Lahden seudun sukututkijoille.

Kansallisarkisto Mikkelin toimipisteen esittely ja vuosikokous 26.3.

Kansallisarkisto Mikkelin johtaja Tytti Voutilainen kertoi Mikkelin maakunta-arkiston historiasta, arkiston kokoelmista, olemassa olevasta verkkomateriaalista ja huhtikuussa alkaneesta Astiahausta sekä tietosuojakäytänteistä.

Mikkelin maakunta-arkisto on Viipurin maakunta-arkiston perillinen. Mikkelistä löytyy 50 hyllykilometriä arkistoaainesta. Siellä säilytetään mm. Etelä-Savon, Etelä-Karjalan, Kymenlaakson sekä luovutetun Karjalan alueen arkistoaineistoja.

Esityksen jälkeen pidimme vuosikokouksen.

Kanavaristeily Kuopiossa 6.8.

Elokuisena lauantaina teimme yhdessä Parviaisten sukuseuran kanssa kanavaristeilyn Kallavedellä Koski-laivalla. Kävimme kääntymässä Kuopion Saaristokaupungissa. Menomatalla aurinko paistoi, mutta paluumatkalla saimme kunnan sadekuuron. Risteilylle osallistui 18 henkilöä. Osa jatkoi yhdessäoloa ruokailun merkeissä sataman läheisessä ravintolassa.

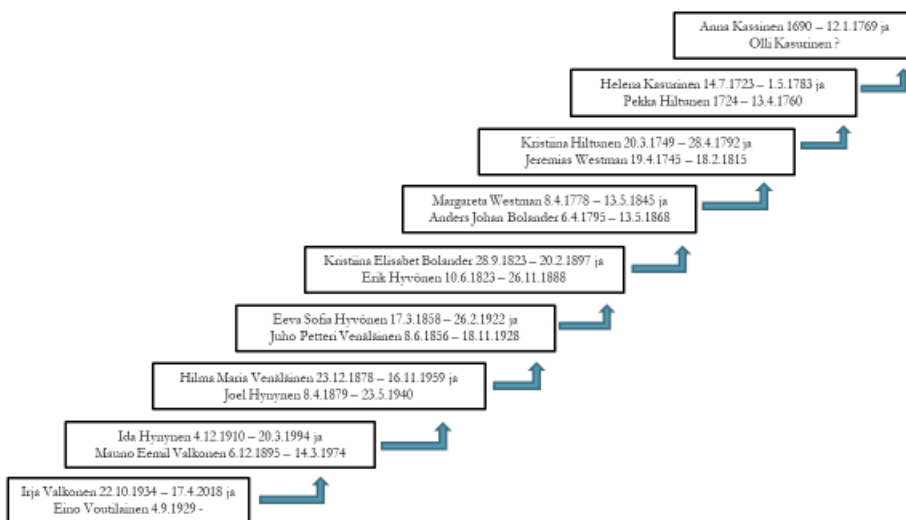

TYTTI VOUTILAINEN – KANSALLISARKISTON ERITYISASIAANTUNTIJA

Tytti syntyi Suomussalmella Eino Voutilaisen ja Irja Valkosen esikoisena. Perhe oli lähtöisin Savon suunnalta ja palasikin Varpaisjärvelle vuonna 1964. Eino oli rakennusmestari ja Irja opettaja. Eino oli syntyisin Rautavaaralta Harsumäen Voutilasta. Hänen vanhempansa löytyvät sukukirjamme taulusta 1180.

Tytti opiskeli Suomen historiaa Turun yliopistossa. Hän aloitti työt maakunta-arkiston harjoittelijana vuonna 1986 ja vuodesta 2017 alkaen hän on ollut kansallisarkiston erityisasiantuntijana. Tytti harrastaa historiaa, sukututkimusta, juoksua, hiihtoa ja mökkeilyä. Sukututkimuksessa Tytti on tehnyt mm. matrilineaarista (äitilinjaista) sukututkimusta omasta suvustaan.

Suora äitilinja Tytin omasta äidistä Irja Valkosesta liperiläiseen Anna Kassiseen.

TALVISEN SAVON SYDÄNMAILLA

Että onko meillä vielä ”eläviä” savupirttejä? No kaikkea sitä kysytään. On varmasti useampiakin ja aivan kirkonkylän laidassa, niin että tulkaa huoletti tänne vain, jos niihin haluatte tutustua. Näin vastasi puhelimen Tuusniemen nimismies Nikkilä, jolta päivänä muutamana tiedustelin, millaisia mahdollisuuksia juuri Tuusniemi tarjoaisi oikean rehellisen savupirtin näkemiseen. Samalla ja oikeastaan pääasiana oli aikomukseni nähdä Savolle ominaista loisasutusta, mihin siihenkin nimismies kertoi Tuusniemellä tarjoutuvan hyvän tilaisuuden. ”Loisia meillä on vaikka kuinka paljon, joten heidän näkemisensä ei tule tuottamaan mitään vaikeuksia.” Täysin paikkansa pitivät nimismiehen sanat. Yhden päivän vaeltelu Tuusniemen lumisilla raiteilla antoi niin paljon ja niin erikoisia näkemyksiä, etten niitä varmaan kaikkia yhdessä kirjeessäni ennätä kuvatakaan, mutta noudattaen mukavuutta rakastavien ihmisten sääntöä ”ikävämät asiat huomiseksi” aloitan savupirteistä, joihin ensiksi tutustuin.

Postiauto seisoo sunnuntaiaamuna Kuopion aseman edustalla odotellen aamujunan tuloa, junan, jonka tapana näyttää olevan miltei säännöllisesti myöhästyä vähintään parikymmentä minuuttia. Vihdoin se kuitenkin saapuu, postisäkki heitetään auton takaosaan, kuljettaja hyppää rattiin ja viiden peninkulman taival Tuusniemelle alkaa. Kuopiosta ystävälliseksi oppaaksi lähtenyt päätoimittaja Hiekkala istuu vieressäni aamulehtiin syventyneenä, minä selailen mukaan sattunutta ”Suomenmaan” kahdeksatta osaa ja etsin paksusta kirjasta Tuusniemen pitäjää selostavia lukuja:

”Viime vuosisadan loppupuolella Tuusniemi oli Keski-Savon pimeää puolta, missä elinkeinoelämä oli hyvin alkeellista ja sivistysharrastukset vähäiset. Sanomalehtiä ja muuta kirjallisuutta ei luettu juuri ensinkään, savupirttejä oli miltei joka talossa, kaskiviljelystä harjoitettiin kaikkialla. Vielä 1898 saatiin kaskimaista 12% koko sadosta. Mutta kaikesta tästä huolimatta pitäjää oli varsin varakasta seutua ja ”Tuusniemen rikkaat” tunsivat kyllä arvonsa ”Kaavin köyhien” rinnalla...” Hetkistä myöhemmin kirjoittaja toteaa, että vaikka olot ovatkin muuttumaisillaan toiseksi, tapaa vieläkin savupirttejä, eikä kaskeamisestakaan ole kokonaan luovuttu.

Taival katkeaa nopeasti, sillä tällä kerralla ajetaan melko leveää hyvin aurattua tietä. Komeita mäkiä ja lumipeitteisiä kuusimetsiä, kuten kaikkialla täällä Savon sydämessä. Ja välillä hienoja mäntyharjanteita, joiden juuressa jäätyneet järvet uinuvat.

Ensimmäisen savupirtin tapaa jo ennen Tuusniemelle tuloa. Keskellä synkkää metsäistä taivalta kyyhöttää maantien vieressä pienoinen harmaa mökki puoleksi lumen sisään uponneena, mutta oven päälle vedetty vankka salpa ja lumen rajassa olevan ikkunan sisäpuolelta peittävät säkit osoittavat, ettei mökissä asu kukaan. Kuuluu olevan jonkun leskeksi jääneen räätälin tupa, räätälin, joka parhaillaan kiertää pitäjää ammattiasioissa, eikä siitä syystä jouda kotona asumaan.

Vain 5 km:n päässä kirkolta seisoo maantien vieressä mitä alkeellisin savupirtti

Tuusniemen kirkonkylä elää suojeluskuntansa 20-vuotisjuhlien merkeissä. Kaikilla on kokouksia ja kiirettä, mutta nimismies ennättää sentään hankkia meille auton ja antaa paikkakuntalaisen konstaapeli Välkkeen oppaaksemme. Hän tuntuu tietävän jokaisen talon ja sen asujamen hyvin tarkkaan.

”Mennään nyt ensin katsomaan alkeellisinta savupirttiä, minkä minä tiedän, sillä se on mukavasti maantien varressa. Kaikkiinhan niihin ei nyt pääse muuten kuin hiihtäen, lunta kun on tullut enemmän kuin miesmuistiin, täällä Savossa.”

Meidän ei tarvitse ajaa kuin viitisen kilometriä kirkolta Ohtaansalmelle vievää laajan Juojärven kumpuisia rantoja kiertävää maantietä, kun jo olemme määränpäässä. Kuljemme sadan metrin verran maantieltä pirtin eteen johtavaa polkua. Ikkuna on aivan lumen rajassa, itse mökki hyvin matala ja harmaa. Ensin on jonkinlainen katos, joka kesällä ilmeisesti tekee kuistin virkaa. Sen toisella puolella on lautaseinä, toisella vain havuista laitettu tuulisuoja ja lattialla oven nurkassa näkyy pieni kasa, joku huono olkisäkki, muutamia lampaannahkoja ja epämääräisen

värisiä riepuja. Ihmettelen, miksi vuodevaatteet on tuotu ulkosalle, mutta kun avaan oven, ymmärrän syyn: ne eivät päiväsaikaan mahtuisi sisälle pirttiin, niin pieni se on. Yöksi ne levitetään lattialle.

Antti Pekka itse istuu pirtin perällä olevan pöydän päässä ja syö parhaillaan ruskeasta savivadista ruskeata perunapuuroa. Toinen puoli pöytää on täynnä likaisia astioita, muutamia mukeja, lautasia ja kuppeja. Ukon vieressä seinäpenkillä istuu pieni sinisilmäinen viisivuotias pojan taapero ja pirtin keskellä olevalla lyhyellä rahilla on tilaa talon naisväelle, Pekan vaimolle ja tyttärelle, joilla kummallakin on päällään nuhruiset pumpulimekot – vaimolla päässään liina, jonka keskiosassa on kulumalla syntynyt reikä – ja kummallakin jalassaan kumisaappaat. Noin neljäsosan pirtistä vaatii luonnonkivistä tehty muuri, jonka liedessä hiillos hehkuu tuhkan alla ja jossa pata ja kahvikaisa mustina ja tällä kertaa toimeettomina odottavat vuoroaan päästä roikkumaan ”huahtassa”, rautaisessa väkäsillä varustetussa keitinvehkeessä. Muurin nurkassa on rukki, sen vieressä ämpäri, pari pakkilaatikkoa ja - niin eipä siellä pirtissä sitten muuta olekaan kuin sysimusta katto, jonka keskellä on räppänä, ja hirsiseinät, joka nekin puoleenväliin ovat aivan pikimustia.

Hyvällä sovulla mahtuvat vieraatkin pirttiin, naisväki kun tarjoaa rahinsa istuimeksi ja siirtyy kyyköttämään pakkilaatikoiden päälle. Siinä hämärässä juttelemme hetkisen ja kuulemme Pekalta, että hän käy työssä Paakkilanniemen asbestitehtaassa, saaden vajaan neljä markkaa tunnilta. Vaimo ja tytär kertovat ”tätä murjua hoitavansa ja rukkia rullaavansa”.

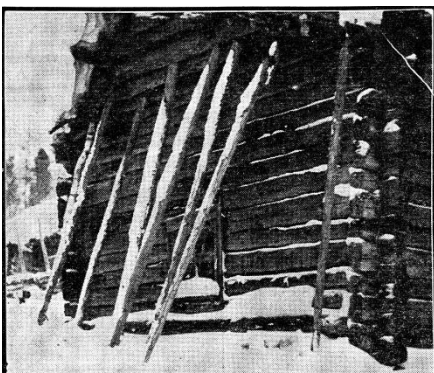
No, eikä ole teidän kannattanut rakentaa oikein sellaista uloslämpiviävää tupaa, kyselemme, mihin Pekka kertoo sen kerran jo aloittaneensa ja ottaneensa asutuslainakassasta tuhannen markan velankin, mutta sitten kun mökki oli lähipitäen valmis, möi hän sen pois, päästäkseen velastaan, jonka korkoja ei pystynyt maksamaan. Viitisentoista vuotta on hän perheineen jo pirtissä asunut kunnan maalla, on saanut vähän peltoakin siihen raivatuksi, mutta kivisiä kuuluvat olevan tienoot, niin kivisiä, että parhaiten niillä vanhanaikainen karhi toimeen tulee. Navetassa on sentään kaksi lehmää, joista saadaan maitoa.

Kas, kun tuli tuo poika, jolle minä jäin isäksi – ukko vilkaisee tyttärensä – niin tuumin, että sitä varten pitää toinen lehmä ottaa. Kyllä minä siitä vielä miehen kasvatan, jos terveenä pysyn.

- Ulkona pihamaalla näen pari katajaista karhea törröttävän lumen alta ja niiden vieressä kohoaa kekomainen auma, jossa Pekan ruisvarasto hyvin säilyy talven yli. Hiukan kauempana on navetta ja savusauna, jota parhaillaan lämmitetään.

Kodikas keskusteluhetki siistin savupirtin sunnuntai-iltaisessa hämärässä

Jos oli Pekan mökki ikävä näky, alkeellisuudessaan vertaa vailla, niin aivan toisenlainen tunnelma vallitsi siinä savupirtissä, jossa tämän jälkeen pistäydyimme ja joka sijaitsee kirkonkylästä etelään päin Soitunsalon kylässä. Yksinäisenä ja kovasti kallellaan, jopa pirtin toinen pää monien salkojen tukemana se korkealla kunnaalla törrötti, ikkunat sielläkin olivat aivan lumen rajassa ja moneen kertaan halkeilleet, mutta sisältä mustan pirtin hämärästä henki vastaan kodikkuus ja järjestys.

Pirtti pysyy pystyssä tukevien salkojen varassa

Mikko Voutilainen, harmaatukkainen lempeän näköinen ukko istui seinäpenkillä ja vaimonsa, kokoon käpristynyt, mutta terhakkaasti liikkuva ja siisti eukko hääri hellan luona. Vieraiden kunniaksi sytytti hän heti öljylampun palamaan, pani pannun ”huahtaan” roikkumaan, puhalsi hiillokseen tullen ja alkoi keittää tervetulokahvia. Tupa oli koko lailla edellistä suurempi, siellä oli komea sivusta vedettävä puusohva, iso astiakaappi, josta ilmestyi oikeita kunnollisia kahvikuppeja, suurikokoinen siisti pöytä, toinen kaappi, jossa ruokatarpeita säilytettiin ja yhtä ja toista muuta elämän mukavuutta: kirjoitusvehkeet, mustetta ja kynä, peili, joku taulu j.n.e. Tulipa ukolle Savon Sanomatkin, hän kun kehui olevansa ”vähän sellainen laiskasekainen mies, ettei kehdannut naapuriin mennä lehteä lukemaan.”

Muuten vallitsi kodissa tyytyväisyys, eikä mikään erikoinen puute tuntunut perhettä rasittavan. Ukko Voutilainen kävi metsätöissä, vaimo hoiteli koti ja kahta lehmäänsä sekä kehräsi villoja vieraille – hänen ketruuksistaan pidetään kovasti, kehasi ukko mukavasti väliin. Kesällä vaalittiin sitä ainoa peltotilkkua, perunamaata, mikä omistettiin. 19-vuotias tytär, joka nyt oli ulkona, kuului olevan kotona äidin apuna, ja poika oli maailmalla Tapanilassa ”sen mineraalitehtaan hommissa”. Mukava poika kuului olevankin, muisti aina välillä kotiaan ja vanhempiaan, ja niinpä nämäkin lähettivät pojalle silloin tällöin paketin, m.m. nyt pyysivät konstaapeli Välkkeen mukanaan kylälle viemään hänelle aiotun muutaman kilon lihalähetyksen. Ainoa huoli – mutta se olikin varsin vakava – mikä ukko Voutilaista tuntui painavan, oli se, että hänen tupansa seinät alkoivat perin arveluttavasti olla kallellaan ja katonliitoksetkin jo rakoilla. Eikä sitä kannata ruveta laittamaan, sillä silloin se hajoaa käsiin, tuumi ukko ollen ilmeisesti täysin oikeassa. Mukava pirtti, ellei vain kerran tee meille sellaista kepposta, että löydämme itsemme aamulla rotanloukusta, kun katto on tipahtanut päällemme.

Mutta ei tuotakaan lausetta sanottu millään surullisella naamalla, puolittain leikillä vain ja heti päälle tiesi emäntä kertoa, että on heillä erinomaisen hyvä aitta, jossa kesäisin on mainio nukkua. Näin kertoessaan kulki hän avaamaan oven, osoitti pihalla seisovaa aittaansa ja päästi samalla kahvinkeittosauhuja pirtistä hiukan ulos hälvenemään.

Samaan tapaan leppoisasti kotoisia asioita jutellen jatkui keskustelu siellä savupirtin hämärässä talvisen sunnuntaipäivän painuessa iltaansa kohti, vieraiden nauttiessa emännän tarjoamaa oikein hyvää kahvia ja maistellessa hänen maukasta vehnästään. Tunnelma oli jotakin aivan erikoista, jotakin historiasta tänne hiipinyttä, hiljaista, talviunista, paikallaan pysyvää – ja hyvän tuoksuista. Siistissä savupirtissä on näet mitä ihastuttavin vanhan saunan tuoksu, eikä sen pikimustasta katosta – jos se tarpeeksi usein luuditaan – saa sormeensa noen nokarettakaan.

Vieraalle jäi poislähtiessään joka tapauksessa hyvin miellyttävä vaikutelma, vaikutelma osaansa tyytyväisestä vanhenevasta pariskunnasta, joka elää järkevästi ja sopuisasti sen mäen kupeella, minne kohtalo heidät on viskannut. Kerran vuodessa pistäydytään Kuopiossa, ei missään kauempana, ei kaivata erikoisemmin maailman vilinää, valtateitä tai turhuuden markkinoita. Kun kysyimme, eikö ole mukavaa, kun siihen läheiselle mäen nyppylälle on ilmestynyt uusi kauppapuoti, josta vaivattomasti saa hankituksi yhtä ja toista, tuumi isäntä, että onhan se mukavaakin, mutta on se nyt myös ”vähän huvemp` niille hankepenneille. Kun se on siinä niin lähellä, niin syntyy kaikenlaisia mielitekoja....”

Eipä noitten savupirttien, jos niissä vaan asuu kunnollisia ja uutteria ihmisiä, tarvitse olla niinkään mahdottomia, tuumin. Niissä on joka tapauksessa ”oma tupa, oma lupa”.

HS 5.2.1938 No 34; Tuusniemen tunnelmallisissa savupirteissä. III. Helsingin Sanomille nimimerkki Riitta.

HALLITUKSEN UUSI JÄSEN – MIKKO PARVIAINEN

Olen syntyperäinen kuopiolainen. Synnyin kaapunnissa samana vuonna, kun Kekkosesta tuli Suomen presidentti. Vietin koko lapsuuteni ja kouluajan Kuopiossa. Sukujuuriltani olen täyssavolainen. Isäni suku, Parviaiset, on asunut Riistavedellä 1500-luvulta lähtien ja äitini sukua (Hyvärinen) löytyy Vehmersalmelta. Suurin osa esivanhemmistani on koillis-savolaisia. Mummoni kävi toki syntymässä Viipurissa, mutta hänkin kuuluu Nilsiä Pentikäisiin. Koulussa ainut oppiaine, joka minua erityisesti kiinnosti, oli historia, jota sitten opiskelin Jyväskylässä. Suurimman ajan työelämästä olen ollut historian opettajana. Viimeiset kolmekymmentä vuotta ennen eläkkeelle siirtymistä olin opettajana kuopiolaisessa peruskoulussa. Voutilaisten-Smolanderien sukuun kuulun vaimoni Maritan kautta. Omissa esivanhemmissani lähimmät Voutilaiset löytyvät 1700-luvulta.

Harrastuksista mieluisimmat ovat metsästys, kajakkimelonta ja sukututkimus. Metsästänyt olen pienestä pojasta lähtien, viimeiset vuosikymmenet lähinnä jäniksiä ja hirviä. Kajakilla olen melonut Savon lisäksi eri puolilla Suomea, on tullut ihasteltua niin Suomenlahtea kuin Inarin järveä. Sukututkimuksen aloitin viime vuosituonnalla. Tein aluksi sukutaulut omille lapsilleni, mutta sitten harrastus imaisi mukaansa. Lähes joka päivä tulee jotakin tutkittua. Olin tekijänä Savon Parviaisten sukukirjassa, joka ilmestyi 2011 ja vaimoni Maritan kanssa pakersimme sitten kasaan Voutilaisten-Smolanderien kirjan 2013. Sukututkimuksen myötä tulin mukaan myös sukuseuratoimintaan. Vuodesta 2002 lähtien olen kuulunut Parviaisten sukuseuran hallitukseen ja viimeiset kahdeksan vuotta olen ollut sen esimiehenä (puheenjohtajana). Maritaan tutustuin vuonna 2006 ja siitä lähtien olen ollut jollakin tavalla sekaantunut myös WS-sukuseuran toimintaan. Kahdessa sukuseurassa toimiessa pystyy hyödyntämään aina toisen seuran kokemuksia ja ideoita ja yhdessä saa järjestettyä tapahtumia, joihin ei muuten ehkä olisi riittävästi tulijoita.

SUUNNITELMISSA – TULEVAT TAPAHTUMAT

PIKKUJOULU lauantaina 12.11.2022 klo 13:00 ”Huomenna minä lähden” -musikaali

Kari Heiskasen Kuopion kaupunginteatterille kirjoittamana ja Mika Paasivaaran säveltämä suurmusikaali. Tarina kertoo Hilda Kuusisesta, joka lähtee Amerikkaan vuonna 1914. Vahvan ja itsenäisen naisen tarina sisältää romantiikkaa, huumoria ja suuria tunteita. Saamme kuulla 14 hengen orkesterin ja yli 20 hengen kuoron svengaavaa musiikkia ja upeita balladeja.

Paikka: Kuopion kaupungin teatteri

Lipun hinta 43,50€

Ilmoittautuminen: Maksu 43,50/ hlö 10.10.2022 tilille

Voutilaisten-Smolanderien sukuseura

F113 5494 0920 0645 34

Viesti: Pikkujoulu ja osallistujan/osallistujien nimet

LIPUT Maritalta ennen esityksen alkua teatterin ala-aulassa!

Esityksen jälkeen menemme ruokailemaan johonkin paikalliseen ravintolaan. Mikäli olet lähdössä ruokailemaan, ilmoittaudu 10.10.2022 mennessä:

Sposti: info@ws-sukuseura.fi

Puh. 044 5928697 / Marita tai txt-viestillä

TUU TUUSNIEMELLE SUKUJUHLAAN 15.7.2023 (pistä jo kalenteriin)

Paikka: Koulukeskus, alkaen klo 10:00

Juhlitaan sukuseuran 75 vuotista taivalta, syyvään, pietään puhheita, musisoijjaan, kahvitellaan, rupatellaan mukavia, kerrotaan kuulumisija, risteillään Juojärvellä ja naatitaan yhdessäolosta.

Lisätietoa kevään jäsenkirjeessä, koti- ja FB-sivuilla.

RUSKARETKI LAPPIIN 2.-9.9.2023

Paikka: Vuontispirtti (Pallas-Yllästunturin kansallispuiston tuntumassa Raattaman kylässä [Enontekiö])

Lähtö: Kuopiosta linja-autolla 2.9.2023 klo 6:00 tai Jyväskylästä Jyväskylän ladun bussilla.

Tiedossa on käypäsen mittaisia patikkaretkiä ja upeita maisemia. Jokaiselle voinnin ja kunnon mukaan.

Majoitus ja hinnat: 448€ / 2hh huone tai 2h mökki
408€ / hlö 3-4- h mökki tai huoneisto
ykköspaikan lisä 90€ / hlö

Hinta sisältää: aamiaisen, retkievää talon tarpeista, päivällisen ja saunan joka päivä. Lähtöpäivänä aamupala.

Linja-autokuljetus: hinta alustavasti 135€ / hlö

Matka järjestetään yhdessä Jyväskylän Ladun ja Parviaisten Sukuseuran kanssa.

Lisätietoja: Kevään jäsenkirjeessä sekä koti- ja FB-sivuilla.

Äiti eläkepäiville

50 vuotta työtä vain
pelkkää työtä ain,
työtä monta erilaista,
elämäsi pelkkää aherrusta,
monta vuotta tehdä sait,
työtä silti rakastaen.
Siksi nytten heittää voit,
pyyhkeen kehään. Onnistuit!
Nyt voit uusin askelin
tehdä mitä haluat,
tanssia, oppia, rakastaa
ja harrastaa.

Petteri Voutilainen

Äidille

Nouse aurinkoinen
nousen hiljaa vaan
heitä säde toinenkin
Äidin ikkunaan.

Petteri Voutilainen

RISTO VOUTILAINEN – Kuopion Tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoherra ja tuomirovasti 1.10.2022 alkaen

Kuva: Tuija Hyttinen

1. Mitä tiedät suvustasi / mistä sukusi on lähtöisin?

Tiedän sukujuureni Voutilaisten puolelta suvun kantaisästä Per Jönssonista, Tavinsalmen kuninkaankartanon smoolantilaisesta voudista, lähtien. Olen 13. sukupolvi hänestä lukien. Olen syntynyt ja kasvanut Tuusniemen Ohtaanniemellä maanviljelysperheessä. Sukuni on tullut 1800-luvun alkupuolella Litmaniemen Jänissalosta Tuusniemen puolelle. Siitä lähtien esi-isäni ovat olleet työmiehiä, renkejä, mäkitupalaisia. Ukki on ollut torppari. Äitini oli syntyisin Vehmersalmelta Happosia. Sukujuureni ovat vuosisatojen ajalta Vehmersalmelta ja Tuusniemeltä.

2. Mitä suku ja perhe merkitsevät sinulle?

Olen kiinnostunut sukututkimuksesta ja suvun historiasta. Mielellään lueskelen sukukirjoja ja paikallishistoriaan liittyviä kirjoja. Mietin mielessäni, minkälaista esivanhempien elämä on ollut nälän, köyhyyden ja sairauksien keskellä. Suku edustaa minulle juuria ja identiteettiä. Sukukirjojen tutkiminen auttaa näkemään itsensä yhtenä lenkinä sukupolvien ketjussa. Muistan olleeni yhdessä vanhempieni ja sisareni kanssa sukuseuran tilaisuuksissa, mm. suvun muistomerkin paljastustilaisuudessa muistomerkin alkuperäisellä paikalla, lähellä Tavinsalmea, Maaningalla.

3. Miten sinusta tuli pappi? Oliko sinulla muita urasuunnitelmia?

Muistan jo pienenä poikana sanoneeni, että minusta tulee isona pappi. Hain opiskelemaan kieliä ja sainkin opiskelupaikan, mutta menin 18-vuotiaana opiskelemaan teologiaa Helsinkiin. Lähisuvussani ei ole pappeja tai kirkon työntekijöitä. Täti oli kyllä jossain vaiheessa emäntänä seurakuntatalolla. Muistan, että lapsuudenkodistani kävimme Tuusniemen kirkossa ainakin jouluna, kiiristorstaina, joskus kesälläkin, mikkelinpäivänä sekä usein sotien veteraanien kirkkopyhinä, jolloin laskettiin sepele sankarihaudoille. Kylällä kokoontui ihmisiä ompeluseuroihin tai työseuroihin ja kinkereille. Suhtautuminen kirkkoon oli myönteistä.

4. Mikä papin työssä on parasta / huonointa?

Papin työ on hyvin monipuolista. Ei ole kahta samanlaista päivää. Pappeja on tosin erittäin monenlaisissa tehtävissä. Toisten työnkuvaan kuuluu enemmän ihmisten kohtaamista ja toisten enemmän hallinnollisia asioita. On mielekästä tehdä työtä, jonka kokee merkitykselliseksi.

5. Mitä tuomiorovasti tekee?

Tuomiorovasti on Tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoherra ja samalla yksi Kuopion seurakuntayhtymän kuudesta kirkkoherrasta. Hän on Tuomiokirkkoseurakunnan työntekijöiden esimies ja kantaa vastuuta monista asioista seurakunnassa. Hän myös vuorollaan saarnaa ja toimii liturgina Tuomiokirkon jumalanpalveluksissa. Tuomiokirkko on piispan kirkko, hiippakunnan

pääkirkko, jossa toimitetaan tavallisesti mm. pappisvihkimykset. Etuliite tuomio on kuulema jonkinlainen käännösvirhe, eikä varsinaisesti viittaa tuomioon. Se tulee latinankielisestä sanasta "domus", joka tarkoittaa kotia tai taloa. Tuomiorovasti on osa tuomiokapitulin, eli piispan toimiston, työntekijäjoukkoa. Hän osallistuu säännöllisesti tuomiokapitulin kokouksiin.

6. Mitä sinä harrastat?

Käyn muutaman kerran viikossa kuntosalilla. Kesällä olen mahdollisimman paljon mökillä ja teen siellä käytännön hommia. Kuuntelen jonkun verran musiikkia ja lueskelen.

7. Tulevaisuuden suunnitelmasi?

Työtä varmasti riittää tulevina vuosina uudessa virassa. Toivottavasti perhe ja ystävät saavat elää terveenä ja voimme viettää myös yhteistä aikaa.

Riston virkaanasettajaiset sunnuntaina 2. lokakuuta klo 10 Tuomiokirkossa.

Ystävänpäivä jokaiselle

Kuulin elämän matkamiehen
värikästä kerrontaa
Se oli monisäikeistä kudontaa,
surun, itkun, kaipuun syvänteihin,
pettymysten kautta onnen kukkuloille
ilon pisaroihin.
Oli tehty pahaa oli tehty hyvää,
käyty korkealla menty syvään
rähmitty suossa, laskettu koski,
pidetty kynsin hampain ja
käännetty toinenkin poski,
joskus ihan heikottaa
mut täytyy vaan eteenpäin porskuttaa.
Ja silloin tällöin tietää eläneensä
tätä täydellistä elämäänsä.
Mutta yksin ei mikään suju
se on se elämän juju.
Kaksinkertainen ilo, jaettu suru
ystävän kanssa ja ystävälle,
ei mikään ole velvollisuus
vaan etuoikeus, halu auttaa ja antaa
tukeminen monin tavoin
se tulee takaisin, siis ole avoin.
Älä sydäntäsi sulje,
laittaa ystävä aarteen sinne iloa antaa.
Voisipa jättää muiston isokokaisen
sydämen muotoisen, kauniin ja lämpöisen.
Rakkautta ja Onnellista tulevaisuutta
toivottaa ystävälle...teille jokaiselle

Ulla-Maija Voutilainen

UUDET JÄSENET

Asko Hyytiäinen, Helsinki
Minna Hölttä, Vantaa
Seppo Rämö, Kuopio
Pirkko Laitila, Järvenpää

POISNUKKUNEET

Martti Voutilainen, Varkaus
Helinä Voutilainen, Valkeala
Anita Voutilainen, Espoo
Erkki Voutilainen, Suonenjoki
Hannes Voutilainen, Nilsia
Väinö Voutilainen, Moninmäki

Muistathan ilmoittaa muuttuneet nimi- ja osoitetietosi!

Osoite: WS-Sukuseura / Marita Parviainen, Peltokuja 7, 71160 Riistavesi

Sposti: info@ws-sukuseura.fi

Puh. 044 5928 697 / txt-viesti tai voit jättää viestin vastaajaan

Lähetäjä:
WS-Sukuseura ry
Lokkitie 1 C 4
73600 KAAVI

SUKUTUOTTEET – TILAA ITSELLE TAI LAHJAKSI

Kuva: Mikko Kauppinen

Riipus WS-logolla, hopeinen, 45cm / 50cm ketjulla		60€
Korvakorut WS-logolla, hopeinen, riippuvat / nappi		60€
Sukukirja		60€
Isännänviiri		110€
Pöytästandaari		50€
Kylpypyyhe		20€
T-paita, WS-logolla		10€
- naisille; fuksia, nude, musta ja valkoinen		
- miehille: lila, turkoosi, musta ja valkoinen		
Ruokaservetti	10kpl	3,50€
Kahviservetti	10kpl	3€
Anno Domini -kirjanen	1kpl	5€
	5kpl	20€
Olavinlinna-adressi kuorineen		1,50€

Tilaukset: info@ws-sukuseura.fi tai puh. 044 5928 697 / Marita

*Kiitos kuluneesta vuodesta
Rauhallista Joulua ja
Hyvää Alkavaa Vuotta 2023!*